

(vi) επικουρικός χορηγώντας δικαιώματα σε άλλους επιχειρηματίες εκτός της ΚΦΕ (αναρριβιβαλλόμενη απόφαση, διατακτικό, σημείο 1).

(¹) Απόφαση 2003/515/ΕΚ της Επιτροπής, της 17ης Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που έδωσαν σε εφαρμογή οι Κάτω Χώρες υπέρ των διεθνών χρηματοδοτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 180, σ. 52).

Προσφυγή της 23ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-521/07)

(2008/C 37/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: P. van Nuffel και R. Lyal)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη απαλλάσσοντας τα μερίσματα που διανέμονται σε εταιρίες εδρεύουσες στη Νορβηγία ή Ισλανδία από την υποχρέωση παρακρατήσεως φόρου επί των μερισμάτων υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με εκείνες που ισχύουν για τα μερίσματα που διανέμονται σε ολλανδικές εταιρίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την ολλανδική φορολογική νομοθεσία, δεν παρακρατείται φόρος μερισμάτων όταν μια ολλανδική εταιρία διανέμει μέρισμα σε άλλη εδρεύουσα στις Κάτω Χώρες εταιρία που κατέχει τουλάχιστον το 5 % του μετοχικού κεφαλαίου της εταιρίας η οποία διανέμει μέρισμα· αντίθετως, παρακρατείται φόρος επί των μερισμάτων όταν η εταιρία που λαμβάνει μέρισμα εδρεύει στη Νορβηγία ή στην Ισλανδία, εκτός αν η λαμβάνουσα εταιρία κατέχει τουλάχιστον το 25 % (Νορβηγία) ή 10 % (Ισλανδία) του μετοχικού κεφαλαίου της ολλανδικής εταιρίας η οποία διανέμει μέρισμα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι έτσι η ολλανδική φορολογική νομοθεσία δημιουργεί διακρίσεις μεταξύ των εταιριών που εδρεύουν στη Νορβηγία ή Ισλανδία και εκείνων που εδρεύουν στις Κάτω Χώρες. Τούτο συνιστά εμπόδιο για την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλαίων μεταξύ των Κάτω Χωρών και της Νορβηγίας και Ισλανδίας, σε αντί-

θεση με το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (Συμφωνίας ΕΟΧ) (¹) το οποίο αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων και, στην ουσία, στοιχεί με το άρθρο 56 ΕΚ. Η κατάσταση των νορβηγικών ή ισλανδικών εταιριών που έχουν συμμετοχή στο κεφάλαιο ολλανδικής εταιρίας μπορεί αντικειμενικά να συγκριθεί με την κατάσταση μιας ολλανδικής εταιρίας που έχει τέτοια συμμετοχή. Η ολλανδική ρύθμιση δεν μπορεί να δικαιολογηθεί. Ναι μεν τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν μέτρα για την αποτροπή καταστρατηγήσεων, πλην όμως τα μέτρα αυτά πρέπει να έχουν σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

(¹) ΕΕ L 1 της 3.1.1994.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Düsseldorf** (Γερμανία) στις **22 Νοεμβρίου 2007** — **Dinter GmbH** κατά **Hauptzollamt Düsseldorf**

(Υπόθεση C-522/07)

(2008/C 37/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Dinter GmbH

Καθού: Hauptzollamt Düsseldorf

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει η συμπληρωματική σημείωση 5 β) του κεφαλαίου 20 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (¹) την έννοια ότι με τον όρο «χυμοί φρούτων με πρόσθετα ζάχαρα» νοούνται και οι χυμοί φρούτων στους οποίους δεν έχουν μεν στην πραγματικότητα προστεθεί ζάχαρα, των οποίων όμως η εκάστοτε περιεκτικότητα σε πρόσθετα ζάχαρα υπολογίσθηκε σύμφωνα με τη συμπληρωματική σημείωση 5 α) του κεφαλαίου 20 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας;

2) Έχει η συμπληρωματική σημείωση 5 β) του κεφαλαίου 20 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας την έννοια ότι ο παρατιθέμενος εκεί όρος «χυμός φρούτου στη φυσική του κατάσταση» απλώς διευκρινίζεται περαιτέρω με τη φράση «που παρασκευάστηκε από φρούτα ή από αραιώση συμπυκνωμένων χυμών φρούτων», στην πραγματικότητα όμως έχει εφαρμογή σε όλα τα είδη χυμών φρούτων (που δεν έχουν υποστεί ζύμωση και στους οποίους δεν έχει προστεθεί αλκοόλη) ανεξαρτήτως της μορφής τους;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα δύο προαναφερθέντα ερωτήματα: Είναι η συμπληρωματική σημείωση 5 β) του κεφαλαίου 20 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας έγκυρη;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1810/2004 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2004, που τροποποιεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 327, σ. 1).

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-524/07)

(2008/C 37/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Schima)

Καθής: Δημοκρατία της Αυστρίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, διότι δεν επιτρέπει καταρχήν την ταξινόμηση των εισαγόμενων παλαιών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, τα οποία ήταν ταξινομημένα σε άλλο κράτος μέλος, αλλά δεν ανταποκρίνονται σε ορισμένες προδιαγραφές της αυστριακής νομοθεσίας ως προς τα καυσαέρια και τον θόρυβο, μολονότι οι απαιτήσεις αυτές δεν ισχύουν σε περίπτωση νέας ταξινόμησης των ταξινομημένων ήδη στην ημεδαπή αυτοκινήτων που έχουν τα ίδια κατασκευαστικά χαρακτηριστικά,

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 28 ΕΚ απαγορεύει τους ποσοτικούς περιορισμούς των εισαγωγών καθώς και κάθε μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών. Ως μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος προς ποσοτικό περιορισμό θεωρείται κάθε ρύθμιση ή κάθε μέτρο των κρατών μελών που είναι ικανό να παρεμποδίσει άμεσα ή έμμεσα, πραγματικά ή δυνητικά, το ενδοκοινοτικό εμπόριο.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του αυστριακού νόμου περί οχημάτων, δεν επιτρέπεται καταρχήν η ταξινόμηση στην Αυστρία των εισαγόμενων παλαιών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων, τα οποία ήταν ταξινομημένα σε άλλο κράτος μέλος, αλλά δεν ανταποκρίνονται σε ορισμένες προδιαγραφές της αυστριακής νομοθεσίας ως προς τα καυσαέρια και τον θόρυβο, μολονότι οι απαιτήσεις αυτές δεν ισχύουν σε περίπτωση νέας ταξινόμησης των ταξινομημένων ήδη

στην ημεδαπή αυτοκινήτων που έχουν τα ίδια κατασκευαστικά χαρακτηριστικά. Η Δημοκρατία της Αυστρίας έχει επομένως παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ.

Συγκεκριμένα, η εθνική ρύθμιση που θέτει ως προϋπόθεση για την πρώτη ταξινόμηση στην ημεδαπή των ταξινομημένων σε άλλο κράτος μέλος οχημάτων με κινητήρα την τήρηση ορισμένων ανώτατων τιμών θορύβου και καυσαερίων, οι οποίες είναι αυστηρότερες από τις προβλεπόμενες από τις εφαρμοστέες διατάξεις του παράγωγου κοινοτικού δικαίου, είναι ικανή, κατά την Επιτροπή, να περιορίσει το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Επιπλέον, αυτός ο περιορισμός του εμπορίου δημιουργεί διακρίσεις σε βάρος των αλλοδαπών προϊόντων, αφού τα ημεδαπά μεταχειρισμένα αυτοκίνητα δεν χρειάζεται να ανταποκρίνονται στις αυστηρότερες ανώτατες τιμές, όταν ταξινομούνται εκ νέου μετά την αλλαγή κατόχου. Οι αυστριακές διατάξεις δεν προβλέπουν ούτε ότι πρέπει να αποσύρονται από την κυκλοφορία τα ταξινομημένα οχήματα που δεν ανταποκρίνονται στα όρια τιμών θορύβου και καυσαερίων που ισχύουν για τη χορήγηση ατομικής άδειας σε κάθε εισαγόμενο όχημα.

Η εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων δεν αποκλείεται εν προκειμένω από άλλες ειδικές ρυθμίσεις. Πρώτον: οι διατάξεις των οδηγιών 93/59/ΕΟΚ και 92/97/ΕΟΚ, οι οποίες καθορίζουν ορισμένα όρια εκπομπών και ορισμένες τιμές για τον θόρυβο και στις διατάξεις των οποίων παραπέμπει η αυστριακή νομοθεσία ως προς τις ανώτατες τιμές που πρέπει να τηρούνται, δεν έχουν εφαρμογή στα οχήματα που είχαν ήδη αρχίσει να κυκλοφορούν σε ένα κράτος μέλος πριν από το χρονικό σημείο που καθορίζει καθεμία από τις οδηγίες αυτές. Δεύτερον: το σημείο 1 του παραρτήματος II της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε καταστάσεις που διέπονται αποκλειστικά από το κοινοτικό δίκαιο, όπως είναι η εισαγωγή οχήματος στην Αυστρία από άλλο κράτος μέλος που πραγματοποιείται σε χρονικό σημείο κατά το οποίο τόσο η Αυστρία όσο και το άλλο κράτος μέλος ανήκουν στην Κοινότητα.

Οι περιορισμοί της ενδοκοινοτικής κυκλοφορίας των εμπορευμάτων ενδέχεται να επιτρέπονται, εφόσον συντρέχουν οι επιτακτικοί λόγοι δημοσίου συμφέροντος που απαριθμούνται ρητά στο άρθρο 30 ΕΚ ή άλλοι τέτοιοι επιτακτικοί λόγοι. Οι ρυθμίσεις πάντως πρέπει να είναι κατάλληλες και αναγκαίες και να τελούν σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, οι δε περιορισμοί δεν επιτρέπεται να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

Για τον επίμαχο εν προκειμένω περιορισμό του εμπορίου δεν υπάρχει όμως, κατά την Επιτροπή πάντα, κανείς τέτοιος δικαιολογητικός λόγος. Δεν είναι πράγματι δυνατόν να γίνεται επίκληση λόγων προστασίας της υγείας ή του περιβάλλοντος, προκειμένου να μην επιτρέπεται η ταξινόμηση των εισαγόμενων οχημάτων, και παρόληθα να μην απαγορεύεται για τους ίδιους λόγους η νέα ταξινόμηση των ταξινομημένων ήδη στην ημεδαπή μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που έχουν τα ίδια κατασκευαστικά χαρακτηριστικά. Εξάλλου, κατά την Επιτροπή, μπορούν να ληφθούν λιγότερο περιοριστικά μέτρα για τη διασφάλιση της μετάβασης σε χαμηλότερες τιμές εκπομπών και θορύβου. Η επίτευξη όμως των σκοπών προστασίας της υγείας ή του περιβάλλοντος σε βάρος αποκλειστικά και μόνο των εισαγόμενων οχημάτων δεν συμβιβάζεται με τις αρχές της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.